

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **P. H.**, bytem P. 293, V., zast. Mgr. Filipem Petrášem, advokátem se sídlem Sokolská 418, 760 01 Zlín, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 7. 2013, č. j. MPSV-UM/6932/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/431/2013/9S-ZLK,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce uvedl, že napadá rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí vydané pod č. j. MPSV-UM/6932/13/9S-ZLK, sp. zn. SZ/431/2013/9S-ZLK, kdy tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce ČR – krajské pobočky ve Zlíně ze dne 14. 3. 2013 č. j. MPSV-UP/276484/13/AIS-ZDP, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Žalobce v žalobě namítá, že napadeným rozhodnutím byl porušen správní řád tím, že žalovaný postupoval vůči žalobci v rozporu s ust. § 3, § 4 odst. 4, § 6 a § 7. To znamená, že nepřihlédl při svém rozhodování k žalobcem tvrzeným skutečnostem a jeho procesním postupem byl zkrácen na svých právech. Rozhodnutí žalovaného je tedy nezákonné, stojí na nedostatečném a nesprávném zjištění skutkového stavu, jakož i na nesprávném právním posouzení věci a v neposlední řadě je zcela nedostatečně odůvodněné (a tedy dále nepřezkoumatelné zejména pro nedostatek důvodů). Správní orgány nepostupovaly tedy tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ve správním řízení se uplatňuje zásada vyšetřovací, která ukládá správnímu orgánu povinnost činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového

stavu; k naplnění této zásady v daném řízení vzhledem k neprovedení žalobcem navrhovaných lékařských zpráv a posudků a rovněž z neprovedení výsledku konkrétních ošetřujících lékařů, kteří jsou jediní schopni podat odpovídající zprávu o zdravotním stavu žalobce, nedošlo.

Z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu má být, má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, zjevné, proč správní orgán považoval argumentaci či lékařské nálezy za dostatečné ke zjištění skutkového stavu a z jakého důvodu považuje závěry PK MPSV za rozhodující pro detailní zjištění zdravotního stavu žalobce. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí nedostatečně odůvodnil své rozhodnutí a současně se nevyjádřil ke všem bodům a tvrzením uvedeným v předchozím odvolání žalobce a nevypořádal se tak řádně s tvrzením žalobce. Na základě této skutečnosti je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné a je pouze souhrnem vágních pojmů a opakováním zákonných ustanovení, z nichž však není vyvozen jakýkoliv konkrétní závěr a tento závěr není odůvodněn.

Žalovaný ve svém odůvodnění uvádí, že u posuzovaného nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I. téže přílohy, tedy o těžkou nebo hlubokou mentální retardaci a stavy na rozhraní těžké mentální retardace. Metodický pokyn vrchní ředitelky úseku lékařské posudkové služby č. 12/2011 ze dne 21. 12. 2011 uvádí v čl. 8 odst. 5 k těžké nebo hluboké mentální retardaci a stavům na rozhraní těžké mentální retardaci následující:

„Za tyto stavy se považují též stavy se závažným neuropsychickým deficitem u osob do 18 let věku, u nichž duševní porucha narušuje racionální myšlení a působí stavy dlouhodobé agrese a poškození sebe nebo okolí přes zavedenou medikaci, uvedením přesných posudkových kritérií tak lze vyhovět potřebám dětí, které z důvodu závažné duševní poruchy, poruchy chování nebo mentálního deficitu doprovázených agresivním chováním vůči sobě nebo okolí, vyžadují individuální dopravu. Nejčastějším příkladem těchto poruch jsou pervazivní vývojové poruchy (např. nízkofunkční formy autismu, hyperaktivní porucha sdružená s mentální retardací a se sebepoškozováním, desintegrační porucha aj.), ...“.

Ze shora uvedeného a z obsahu spisu i z odůvodnění je zřejmé, že správní orgán při svém rozhodování nevzal žádným způsobem v potaz skutečnosti uvedené v metodickém pokynu, jímž je při svém rozhodování vázán, neboť výše uvedená specifikace je.

Správní orgán tedy dle žalobce v dané věci neprovedl dokazování v potřebném rozsahu, neboť si neopatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí tak, aby mohl řádně usuzovat na skutkové i právní otázky, které pro rozhodnutí potřebuje zodpovědět (viz. rozhodnutí NSS č. j. 9As 66/2009 – 46). Právní závěr učiněný správním orgánem v daném rozhodnutí tak nemá dostatečnou oporu ve zjištěném skutkovém stavu, neboť správní orgán si nezajistil aktuální zdravotní dokumentaci, k předložené dokumentaci nepřihlédl a vzhledem k možným výkyvům ve zdravotním stavu žadatele nedostatečně zjistil skutkový stav.

Žalobce tedy navrhoval, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutím žalovaného ze 4. 7. 2013 zruší a věc vrátí žalovanému k dalšímu řízení a dále že zaváže žalovaného žalobci nahradit jemu vzniklé náklady řízení.

K žalobě přiložil kopii Metodického pokynu vrchní ředitelky úseku lékařské posudkové služby č. 12/2011 ze dne 21. 12. 2011.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že 19. 12. 2012 podal žalobce žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Úřad práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně, kontaktní pracoviště Zlín, požádal OSSZ ve Zlíně o posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo s platností posouzení k datu 1. 12. 2012. OSSZ vypracovala posudek 29. 1. 2013, podle něhož žalobce není osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu ust. § 9 odst. 1 až 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o poskytování dávek OZP“) pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaném na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I, bodě 4, přílohy k citovanému zákonu.

Úřad práce poskytl zákonnému zástupci žalobce v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu možnost seznámit se před vydáním rozhodnutí s podklady rozhodnutí. Zákonný zástupce této možnosti využil, když bylo umožněno nahlédnout mu do spisu, seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí a byla pořízena kopie posudku OSSZ o zdravotním stavu žalobce.

Úřad práce vydal dne 14. 3. 2013 rozhodnutí, kterým nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal včasné odvolání. K odvolání byla přiložena Charta práv osob s autismem, zpráva zdravotní, zpráva o psychologickém vyšetření ze dne 12. 3. 2013 a zpráva o psychiatrickém vyšetření ze dne 25. 3. 2013.

Poté žalovaný orgán požádal (poté kdy bylo podáno odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí) PK MPSV ČR, detašované pracoviště v Brně o posouzení zdravotního stavu žalobce ode dne 19. 12. 2012 ke dni jednání PK. Posudek byl vypracován 4. 6. 2013, kdy ve výroku a odůvodnění se uvádí, že žalobce není osoba, která má ve smyslu ust. § 9 odst. 2 a 4 zákona o poskytování dávek OZP těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1, části I. přílohy k citovanému zákonu, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I. téže přílohy.

Žalovaný pak poskytl zákonnému zástupci žalobce možnost seznámit se s podklady rozhodnutí před vydáním rozhodnutí. Této možnosti žalobce využil, požádal o zaslání kopie posudku. Tato mu byla doručena.

4. 7. 2013 žalovaný vydal rozhodnutí, ve kterém odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Žalovaný shrnul, že úřad práce rozhodoval na základě posudku OSSZ vydaného dne 29. 1. 2013. Žalovaný orgán napadené rozhodnutí přezkoumal a své rozhodnutí vydal na základě posudku PK MPSV ze dne 4. 6. 2013.

K žalobním námitkám žalobce uvedl, že lékařské zprávy doložené k odvolání, byly PK MPSV v posouzení zdravotního stavu žalobce zohledněny. Jiné další důkazy a nové lékařské zprávy nebyly žalobcem doloženy. Dále pak žalovaný uvedl, že dle ust. 51 odst. 1 správního řádu, lze k provedení důkazu užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci, a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Žalovaný je však při rozhodování vázán posudkovým závěrem PK MPSV, výsledky konkrétních ošetřujících lékařů nejsou pro přiznání zvláštní pomůcky – motorového vozidla, rozhodné.

Dále pak uvedl, že úkolem žalovaného, který si vyžádal posouzení zdravotního stavu žalobce, je vyhodnotit, zda posudek byl vypracován komisí v řádném složení, zda komise měla pro posouzení zdravotního stavu dostatek podkladů, popř. jak obsah těchto podkladů ve svém závěru respektovala. Žalovaný je při rozhodování o příspěvku na zvláštní pomůcku vázán závěrem posouzení zdravotního stavu PK MPSV, která důsledně vycházela ze závěrů lékařských zpráv, těmito objektivními odbornými lékařskými nálezy se zabývala a hodnotila je. Výrokem posudku o zdravotním stavu je žalovaný vázán a musí jej převzít jako výrok svého rozhodnutí. K tomuto žalovaný orgán dodal, že žalobce byl v napadeném rozhodnutí poučen o podmínkách nároku na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Dle žalovaného orgánu PK MPSV dostatečně zhodnotila zdravotní stav žalobce, který neodůvodňuje jeho nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo. Dále pak uvedl, že rozhodování o příspěvku na zvláštní pomůcku nesouvisí s metodickým pokynem lékařské posudkové služby, který je interním dokumentem pro posuzování lékařské posudkové služby.

Úkolem správního orgánu je zjistit skutkový stav věci, tedy zdravotní stav žadatele o příspěvek (žalobce), o kterém nejsou důvodné pochybnosti a následně pak na základě takto zjištěného skutkového stavu dojít k závěru, zda žadatel splňuje podmínky k poskytnutí příspěvku. Po jejich shromáždění je pak povinen důkazní postup řádně popsat a logicky i věcně přesvědčivě odůvodnit, z jakých důvodů příspěvek nepřiznal. Správní orgán v dané věci dle žalobce však neprovedl dokazování v potřebném rozsahu. K tomu žalovaný sdělil, že v napadeném rozhodnutí byly popsány podmínky poskytnutí příspěvku, důkazní postupy a rozhodnutí bylo řádně odůvodněno, přičemž byl zjištěn stav, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. PK MPSV sdělila, že měla podklady, které byly dostatečné k přijetí posudkového závěru. Rozhodnutí NSS č. j. 9As 66/2009 – 46 se týká kasační stížnosti ve věci přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích.

Žalovaný je přesvědčen, že rozhodnutí žalovaného je v souladu s hmotným i procesním právem a že správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno správní rozhodnutí zrušit.

Navrhoval proto žalobu jako nedůvodnou dle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítnout.

Z připojeného spisu bylo skutečně zjištěno, že Žádost o příspěvek na zvláštní pomůcku žalobce podal 19. 12. 2012. Správní orgán I. stupně – Úřad práce ČR – krajská pobočka ve Zlíně ve věci nechal vypracovat posudek o zdravotním stavu žalobce, ten byl vypracován 29. 1. 2013, kdy zdravotní stav posuzovaného byl hodnocen jako dlouhodobě nepříznivý, pacient je sledován pro Aspergerův syndrom. Dle psychologického vyšetření ze 4. 9. 2012 jde o závažnou pervazivní vývojovou poruchu, přítomna nonverbální dysfunkce, verbalizace plynulá, dobré schopnosti percepční a paměťové, výrazná porucha adaptace na nové prostředí, ve známém se dobře adaptuje, trvalá porucha prostorové a sociální orientace, přinášející komunikační problémy. Intelektové schopnosti jsou v rámci normy, studuje na střední škole, doporučena přítomnost pedagogického asistenta. Zdravotní stav posuzovaného neodůvodňuje přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku, neboť nejde o těžkou ani hlubokou mentální retardaci, ani zdravotní stav s tímto postižením není srovnatelný. Nejde tedy o osobu, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí, nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci ve smyslu § 9 odst. 1 – 4 zák. č. 325/2011 Sb. pro účely příspěvku na zvláštní pomůcku poskytovaném na pořízení motorového vozidla. Nejedná se o zdravotní postižení uvedené v části I. bodě 4, přílohy k citovanému zákonu.

Úřad práce pak vydal 14. 3. 2013 rozhodnutí, kterým nepřiznal žalobci příspěvek na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo, kdy v odůvodnění rozhodnutí pak uvedeno, že posudková lékařka vycházela ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře žalobce, dále měla k dispozici zprávy odborných lékařů, a to psychiatrické vyšetření 29. 7. a psychologické vyšetření ze dne 4. 9. 2012.

Žalobce s rozhodnutím nesouhlasil, podal proti němu odvolání, k němuž připojil zdravotní záznam z psychiatrické ambulance z 25. 3. 2013, zprávu o psychologickém vyšetření z 12. 3. 2013 a Chartu práv osob s autismem, vydané občanským sdružením Autistik (z 10. 5. 1992).

Žalovaný pak nechal znovu posoudit zdravotní stav žalobce PK MPSV ČR na pracovišti v Brně, kdy posudek byl vypracován 4. 6. 2013. Posudková komise, jak soud zjistil, zasedala ve správném složení, kdy kromě předsedkyně posudkové komise a tajemnice, byla přítomna další lékařka pracující v oboru psychiatrie. Posudková komise pak uvedla, které odborné lékařské nálezy měla k dispozici a uvedla, že po jejím prostudování konstatuje, že podkladová dokumentace je dostatečné k projednání v nepřítomnosti a k přijetí posudkového závěru v nepřítomnosti posuzovaného. Dospěla k závěru, že u posuzovaného se jedná o pervazivní vývojovou poruchu Aspergerův syndrom. Z podstatných lékařských zpráv také posudková komise v posudku důležité skutečnosti konstatovala a v posudkovém zhodnocení uvedla, že jde o 18-ti letého posuzovaného s Aspergerovým syndromem, bez smyslové vady a fyziologickým somatickým nálezem, který je mobilní bez pomůcek. Po stránce pohybové je posuzovaný bez postižení ve smyslu končetinových paréz, omezení funkce váhonosných kloubů, amputačních ztrát končetin nebo kombinace postižení pohybového aparátu. Po stránce duševní jde o pervazivní vývojovou poruchu s dominantním oslabením v oblasti sociálních a komunikačních dovedností, při průměrných intelektových schopnostech. Jakkoliv PK chápe náročnost péče a nutnost systematického vedení posuzovaného v rámci vzdělávání

a sociální integrace, nelze stav hodnotiti jako těžkou nebo dokonce hlubokou mentální retardaci, která je závažně vymezená mezinárodní klasifikací nemocí poklesem intelektových schopností – číselně IQ 34 a méně. V závěru pak uvedeno, že po zhodnocení všech výše uvedených skutečností došla PK MPSV k závěru, že u posuzovaného nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí uvedenou v písm. a), b), d) až i) bodu 1., části I., přílohy k zákonu č. 329/2001 Sb., v platném znění, nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I. téže přílohy.

Pokud jde o přezkoumávané rozhodnutí vydané Ministerstvem práce a sociálních věcí, vyplývá z tohoto rozhodnutí, že je opřeno o posudek PK MPSV ČR ze 4. 6. 2013, kdy žalovaný hodnotil, zda posudková komise jednala a rozhodovala ve správném složení, hodnotil, z jakých podkladů PK MPSV ČR vyšla při posuzování zdravotního stavu žalobce, podrobně v rozhodnutí rozebral posudek PK MPSV ČR ze 4. 6. 2013, když v závěru uvedl, že odvolací orgán rozhodoval na základě stejnopisu posudku, který mu PK MPSV poskytla, provedl hodnocení tohoto důkazního prostředku z hlediska úplnosti a přesvědčivosti a dospěl k závěru, že posudek byl vypracován komisí v řádném složení. PK MPSV se při hodnocení zdravotního stavu posuzovaného zabývala nálezy praktického lékaře i odborných lékařů a sdělila, že pro posouzení zdravotního stavu měla dostatek podkladů. Žalovaný uvedl, že nemá tedy důvod mít pochybnosti o posudkovém závěru.

Podle § 9 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů nárok na příspěvek na zvláštní pomůcku poskytovaný na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému má osoba, která má těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a její zdravotní stav nevyklučuje přiznání tohoto příspěvku.

Podle § 9 odst. 4 uvedeného zákona, zdravotní postižení charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku a zdravotní stavy vylučující jeho přiznání jsou uvedeny v příloze k tomuto zákonu. Pod bodem I/1 pod písm. a) až l) je uvedeno, co se považuje za těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí.

Podle Přílohy pod body I/4

za zdravotní postižení odůvodňující přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku na pořízení motorového vozidla nebo speciálního zádržního systému se považují:

- a) zdravotní postižení uvedené v bodě 1. písm. a), b), d) až i) a l) (anatomická ztráta obou dolních končetin v bércích a výše, funkční ztráta obou dolních končetin na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, funkční ztráta jedné horní a jedné dolní končetiny na podkladě úplné obrny (plegie) nebo těžkého ochrnutí, ankylóza obou kyčelních kloubů nebo obou kolenních kloubů nebo podstatné omezení hybnosti obou kyčelních nebo kolenních kloubů pro těžké kontraktury v okolí, ztuhnutí všech úseků páteře s těžkým omezením pohyblivosti alespoň

dvou nosných kloubů dolních končetin, těžké funkční poruchy pohyblivosti na základě postižení tří a více funkčních celků pohybového ústrojí s případnou odkázaností na vozík pro invalidy; funkčním celkem se přitom rozumí trup, pánev, končetina, disproporční poruchy růstu provázené deformitami končetin a hrudníku, pokud tělesná výška postiženého po ukončení růstu nepřesahuje 120 cm, anatomická ztráta dolních končetin ve stehně bez možnosti oprotézování nebo exkarkulace v kyčelním kloubu, a anatomická ztráta dolní končetiny ve stehně s možností oprotézování).

- b) těžká nebo hluboká mentální retardace a stavy na rozhraní těžké mentální retardace.

Skutkové zhodnocení a právní posouzení soudem.

Žaloba není důvodná.

Krajský soud v Brně se neztotožňuje s námitkami žalobce uvedenými v žalobě, přičemž zásadní námitkou byla skutečnost, že nebyl v provedeném správním řízení náležitě zjištěn skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rozhodnutí žalovaného nebylo řádným způsobem dostatečně zdůvodněno, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným a takovéto rozhodnutí dle žalobce je nezákonné.

Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že pokud jde o rozhodnutí žalovaného, toto jako zásadní důkaz, o které opřel své rozhodnutí, viděl v posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 4. 6. 2013. S tímto závěrem se ztotožňuje i soud, a pokud jde o uvedený posudek, soud jej pokládá za posudek úplný, správný a přesvědčivý, když posudková komise jednala ve správném, tj. zákonném složení, pro své rozhodnutí měla dostatek lékařských zpráv, a to ať už jde o zprávu praktické lékařky, tak zprávy odborných lékařů a soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ze dne 4. 6. 2013 naplňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a celistvosti, které vyplývají z judikatury NSS (srov. např. rozsudek ze dne 23. 9. 2009, č. j. 4Ads 57/2009 – 53, dostupný na www.nssoud.cz), a proto soud stejně jako žalovaný dospěl k závěru, že v řízení bylo prokázáno, že v případě žalobce nejde o osobu, která má ve smyslu § 9 odst. 2 a 4 zákona č. 329/2011 Sb., těžkou vadu nosného nebo pohybového ústrojí nebo těžkou nebo hlubokou mentální retardaci charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a nejde o těžkou vadu nosného (pohybového) ústrojí, uvedenou v písm. a), b), d) až i) a l) bodu 1 části I. přílohy k uvedenému zákonu a nejde ani o těžké mentální postižení uvedené v písm. b) bodu 4, části I. stejné přílohy.

Žalovaný se, jak soud již uvedl, s posudkem PK MPSV ČR ze 4. 6. 2013 řádně vypořádal.

Krajský soud na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, nárok na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřednické činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. září 2014

JUDr. Jana Kubenová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Eva Drlová